

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 430/2010-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. novembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť M. F., K., zastúpenej advokátkou JUDr. Ľ. V., K., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 6 K 69/03, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. F. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. augusta 2010 doručená sťažnosť M. F. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 K 69/03.

2. Sťažovateľka v sťažnosti stručne uviedla, že ako veriteľ, ktorý riadne a včas prihlásil svoju pohľadávku v konkurze, je účastníkom konkurzného konania vedeného na majetok úpadcu (D., spol. s r. o.) pred krajským súdom. Prihlášku pohľadávky na krajský

súd podala 18. júna 2004, pričom podľa jej tvrdení do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu nebol jej uplatnený nárok v konkurze uspokojený. Poukázala na množstvo telefonických dopytov na konajúci súd, kde jej bolo opakovane oznámené, že termín ukončenia konkurzného konania sa odkladá, pretože ešte neboli ukončené sporové konania. So sťažnosťou na prietahy v konkurznom konaní datovanou 2. júla 2010 sa obrátila aj na predsedu krajského súdu, ktorý jej však ku dňu podania sťažnosti na ústavnom súde (4. augusta 2010) neodpovedal.

3. Porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov sťažovateľka vidí v tom, že *„Neustálym predlžovaním konkurzného konania sa znižuje reálna možnosť vymožiteľnosti jej pohľadávky, nakoľko náklady na konkurzné konanie neustále rastú a tým sa vlastne aj znižuje finančná hotovosť, ktorá by mohla byť prerozdelená medzi jednotlivých veriteľov podľa výšky uplatňovaného nároku. Je dosť dobre možné, že pri vydaní rozvrhového uznesenia napokon napriek priznanej výške budú neobdržať žiadnu čiastku alebo len minimálnu.“*

4. V petite sťažnosti sťažovateľka žiada, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že postupom krajského súdu v uvedenom konkurznom konaní bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a aby prikázal krajskému súdu ďalej konať bez zbytočných prietahov. Požadovala priznať aj primerané finančné zadostučinenie vo výške 3 319 € a náhradu trov konania, ktorých výšku nevyčíslila.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak

porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Cieľom predbežného prerokovania každého návrhu (vrátane sťažnosti namietajúcej porušenie základných práv a slobôd podľa ústavy), je rozhodnúť o prijatí návrhu na ďalšie konanie alebo o jeho odmietnutí a teda vylúčení z ďalšieho konania pred ústavným súdom zo zákonom ustanovených dôvodov. Pri predbežnom prerokovaní návrhu takto ústavný súd skúmal, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ

oprávnený podľa osobitných predpisov. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov ústavný súd skúma, či sťažovateľ využil v súlade s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde všetky právne prostriedky na ochranu týchto práv. Ústavný súd v tejto súvislosti skúma, či boli využité právne prostriedky, ktoré sťažovateľovi na ochranu tohto práva poskytuje zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) v ustanoveniach § 62 až § 68 (napr. IV. ÚS 306/04, III. ÚS 78/05, IV. ÚS 78/07). Sťažnosť účastníka konania pred všeobecným súdom sa podľa uvedených ustanovení môže týkať aj porušovania práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

8. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka podala predsedovi krajského súdu sťažnosť na prietahy v konaní datovanú 2. júla 2010, jej kópiu pripojila k sťažnosti, pričom však pre nečitateľnosť dátumovej pečiatky krajského súdu na kópii sťažnosti nemožno zistiť, kedy bola sťažnosť doručená do podateľne krajského súdu (vzhľadom na ďalej uvedené však táto skutočnosť nie je rozhodná). Ústavný súd vo svojej doterajšej judikatúre opakovane vyslovil, že podanie sťažnosti na prietahy podľa § 62 zákona o súdoch považuje za vyčerpanie účinného prostriedku nápravy v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde len v tom prípade, ak sťažovateľ poskytne príslušnému súdu dostatočný priestor na prijatie opatrení pre účely nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou.

9. Sťažnosť sťažovateľky adresovaná ústavnému súdu bola podpísaná a podaná na poštovú prepravu 4. augusta 2010. Vzhľadom na krátkosť času uplynutého medzi podaním sťažnosti predsedovi krajského súdu a podaním sťažnosti ústavnému súdu posúdil ústavný súd podanie sťažnosti na prietahy podľa zákona o súdoch zo strany sťažovateľky iba ako formálny úkon, ktorému nemožno pripísať reálne účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predseda krajského súdu dostal primeranú lehotu na prijatie opatrení proti prípadným zbytočným prietahom v napadnutom konaní (m. m. IV. ÚS 306/04, III. ÚS 85/06, IV. ÚS 78/07, I. ÚS 173/09).

10. Vzhľadom na uvedené dospel ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľky k záveru, že v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, a preto ju odmietol.

11. Keďže sťažnosť bola odmietnutá pre neprípustnosť, ústavný súd sa nezaoberal ďalšími návrhmi sťažovateľky uvedenými v sťažnosti (primerané finančné zadostučinenie a náhrada trov konania). V tejto súvislosti je však potrebné uviesť, že sťažovateľka kvalifikovane zastúpená advokátkou návrh na priznanie primeraného finančného zadostučinenia v rozpore s § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde vôbec neodôvodnila, pričom odkaz na čl. 127 ods. 3 ústavy nemožno považovať za odôvodnenie tohto návrhu. V tejto časti teda sťažnosť nemala ani zákonom predpísané náležitosti, čo je síce odstrániteľný nedostatok sťažnosti, avšak vzhľadom na zistenú neprípustnosť sťažnosti sťažovateľku na odstránenie tohto nedostatku vyzývať nebolo potrebné.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. novembra 2010